

ဇေယျာန (ရာမည)

အောင်မြတ်သာနှင့်

သရဲမွေးသောမခင်လှ

အောင်မြတ်သာနှင့် သရဲမွေးသောမခင်လှ

စိမ်းညိုနေတဲ့သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ တောစပ်မှာ တည်ထောင် ထားတဲ့ခရုန်းရွာလေးက ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် အေးချမ်းသာယာနေခဲ့တယ်။ ရှေးဘုရင်တွေ လက်ထက်တော်ထဲက တည်ခဲ့တဲ့ ရွာတစ်ရွာဖြစ်တဲ့အတွက် လူနေအိမ်ခြေကလည်း မြို့ငယ်တစ်ခုပမာ များပြားနေခဲ့တယ်။ ရွာမှာလုပ်ကိုင်စားသောက်ပြီး အဆင်ပြေလာကြတဲ့သူ အချို့ကတော့ မြို့ပေါ်ကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသလို အချို့ကျတော့လည်း ရွာမှာပဲ သားစဉ်မြေးဆက်နေထိုင်လာခဲ့ကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ပူပြင်းခြောက်သွေ့တဲ့ နွေရာသီကိုရောက်တော့ ယခင်ကရွာမှာ နေထိုင်သွားတဲ့ ဦးတက်လူတို့သားအဖတွေ ရွာကိုပြန်ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဦးတက်လူဆိုတာက လယ်ဧကများစွာ ပိုင်ဆိုင်ပြီး ခရုန်းရွာရဲ့မျက်နှာဖုံး သူဌေးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီး သူ့သားဖြစ်သူ တက်ထွန်း လူပျိုပေါက် ဖြစ်တဲ့ အရွယ်မှာ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ လယ်တွေကိုရောင်းပြီး မြို့မှာသူဌေးတက် လုပ်ခဲ့တယ်။

အသိပညာဗဟုသုတကနည်း၊ အသုံးအဖြုန်းကလည်းကြီးတဲ့သားအဖက ပါလာတဲ့ငွေတွေ၊ ပစ္စည်းတွေအကုန်ကို သုံးဖြုန်းသောက်စားခဲ့တယ်။ အဆိုးဆုံးက လေးကောင်ဂျင်လို့ခေါ်တဲ့ လောင်းကစားကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ကစားခဲ့ကြတယ်။ လောင်းကစားရဲ့အကျိုးကြောင့် နေနေတဲ့အိမ်ကို သူများ ကိုပေးခဲ့ရတဲ့အထိ စီးပွားက တစ်ရိပ်ရိပ်ကျလာခဲ့တယ်။ တက်ထွန်းကလည်း မြို့ကလူမိုက်တွေနဲ့ ပေါင်းပြီးစားလိုက် သောက်လိုက် ရန်ဖြစ်လိုက်နဲ့

နေလာခဲ့တာ နောက်ဆုံး အကြွေးထူလျှစ်ဖြစ်ပြီး ယခင်ကနေခဲ့တဲ့ ခရုန်း
ရွာဆီကို သားအဖနှစ်ယောက်ပြန်လာခဲ့ရတဲ့ အခြေအနေဖြစ်လာခဲ့တယ်။
မြို့ကပြန်လာတော့ ပါလာတဲ့ပိုက်ဆံအချို့နဲ့ အိမ်တစ်လုံးဆောက်ကာ
သားအဖနှစ်ယောက် နေထိုင်ခဲ့ကြတယ်။

ရွာကလူတွေကတော့ ဦးတက်လူတို့သားအဖ စီးပွားပျက်လာတာကိုမသိ
ကြပဲ မြို့ပေါ်မှာ အရမ်းပူလို့ ရွာမှာ အပူလာရောင်တယ်လို့ပဲ သိထားကြ
တယ်။ ရွာကိုရောက်ပြီး လေးလလောက်ကြာတော့ ဦးတက်လူတစ်ယောက်
စိတ်ကျရောဂါနဲ့သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။ တက်ထွန်းကတော့ အဖေဆုံးတာ
တောင် အရက်သောက်မပျက်ပဲ နာရေးကိုလိုက်ခဲ့တယ်။

ဦးတက်လူဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း တက်ထွန်းရဲ့နေထိုင်မှုပုံစံတွေ ပြောင်းလဲ
လာပြီး တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း အိမ်ကိုမပြန်တော့ပဲ အရက်ခိုးချက်တဲ့ င
ကြွက်ရဲ့တဲမှာနေထိုင်ခဲ့တယ်။ ရွာထဲက အိမ်ကိုလည်းရရာဈေးနဲ့ရောင်းပြီး
မူးရူးသောက်စားနေတဲ့ တက်ထွန်းအနားမှာတော့ အရပ်ကပ်သောက် ကြ
တဲ့ ရွာခံလူမိုက်တွေက အမြဲတမ်းလိုလို ရှိနေတတ်ကြတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အရက်သောက်နေရင်း

တက်။"ငကြွက် မင်းအခုရောင်းနေတဲ့ အမဲသားချက်က တယ်စားကောင်း
ပါလား"

ကြွက်။"ဆရာသမားကောင်းတယ်ပြောတော့ ကျုပ်ကျေနပ်ပါတယ်
မိုးခိုသားတွေ ထပ်ယူဦးမလား"

တက်။"မယူတော့ပါဘူး ဒီမှာကျန်နေသေးတယ် မင်းစိတ်ဝင်စားမယ်ဆို
ရင် ငါတို့လုပ်မယ့် အလုပ်အကြောင်းပြောပြမယ် အခုဒီမှာ ငါရယ် မင်းရယ်
ငညှက်ရယ် အောင်ဘရယ်ပဲရှိတာဆိုတော့ ဒီကိစ္စအပြင်ကို ပေါက်ကြားခဲ့
ရင် မင်းတို့သုံးယောက်လုံးသေမယ် ဒီမှာတွေ့လား"

တက်ထွန်းကစကားပြောရင်း ခါးကြားမှာထိုးထားတဲ့ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ပန်းကန်ထဲက အမဲသားတစ်တုံးကိုထိုးချပြီး ပါးစပ်ထဲထည့် လိုက်တယ်။

ကြွက်။"ဆရာသမားကလည်း ပြောမှာသာပြောစမ်းပါ ကျုပ်တို့အကြောင်း လည်း သိသိကြီးနဲ့"

တက်။"အေး ဒီညငါတို့နွားသွားခိုးမလို့ ရလာတဲ့နွားကို မင်းတဲမှာဖျက် မယ် မင်းအတွက် ဝေစုကို ပိုပိုသာသာပေးပါ့မယ်ကွ"

ကြွက်။"ဆရာက ဘယ်ခြံကသွားဆွဲမလို့လဲ ဒီကိုသာရောက်အောင် ဆွဲ လာခဲ့ ကျန်တာ ကျုပ်လုပ်ပေးမယ်"

တက်။"ငါတို့ရွာအနောက်ဘက်မှာ ဖိုးသာလှရဲနွားခြံရှိတယ် သူ့ခြံစောင့်က ညနက်တာနဲ့ မူးပြီးအိပ်နေပြီ ဒီတော့ ငါတို့အတွက် ဆွဲရတာပိုလွယ်တာပေါ့ မင်းက ဆိုင်ကိုစောစောပိတ်ထားဦး"

ကြွက်။"ဟုတ်ပြီဆရာ ညမှောင်တာနဲ့ ဆိုင်ကိုသိမ်းထားလိုက်တော့မယ် စိတ်ချ"

ငကြွက်ကပြောပြီးတာနဲ့ ဆိုင်အနောက်ထဲဝင်သွားပြီး အမဲဖျက်ရာမှာသုံး တဲ့ဓားကို မြနေအောင် သွေးနေလိုက်တယ်။ တက်ထွန်းတို့က ညမှောင်တဲ့ အထိ အရက်သောက်နေခဲ့ပြီး လူငယ်ခေါင်းချချိန် လောက်ရောက်တော့ ဓားမြှောင်ကိုခါးကြားထိုးကာ ဖိုးသာလှရဲနွားခြံရှိတဲ့ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့ကြ တယ်။

နွားခြံနားမှာနေတဲ့သူတွေကတော့ နွားအော်သံအချို့ကို ကြားလိုက်ရပြီး မ ကြာမီပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တက်လူတို့လည်း ရွာထဲက နွားတွေဝက်တွေကိုခိုးလိုက် စားလိုက် သောက်လိုက်နဲ့နေလာခဲ့ကြတယ်။

ရွာထဲကလူတွေကတော့ နွားတွေ ဝက်တွေပျောက်နေတာ တက်လူတို့ လက်ချက်မှန်း ရိပ်စားမပေမဲ့ လက်ပူးလက်ကြပ်မမိသေးတဲ့အတွက် ဘာမှ ပြောလို့မရ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ငကြွက်ကိုယ်တိုင်ချက်ထားတဲ့ အရက်နဲ့ အမဲသား ခြောက်ကို မြည်းနေရင်း ဆိုင်ထဲကို တက်လူရဲ့တပည့် ဖိုးညွှက်ဝင်လာခဲ့ တယ်။

"ဆရာ အခြေအနေက မကောင်းတော့ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ငညွှက် သေချာပြောပါဦး"

"ဒီနေ့ရွာထဲမှာ နွားတွေ ဝက်တွေပျောက်နေတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစည်းအဝေး လုပ်တယ် ဒီညကစပြီး ရွာထဲမှာရှိတဲ့ ကာလသားတွေ အလှည့်ကျကင်းစောင့်ရမယ်တဲ့ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"ထားစမ်းပါ ငညွှက်ရာ သူတို့က တစ်ရွာလုံးကို အချိန်ပြည့်ပတ်နိုင်ပါ့မ လား သူတို့ လစ်တဲ့အချိန်လည်း ရှိဦးမှာပါ အခုရက်ပိုင်း ငါတို့မှာ ရိက္ခာ ပြည့်နေသေးတဲ့အတွက် ခဏလောက် လွှတ်ပေးထားလိုက်ဦး လိုအပ်ရင် ငါ ပြောမယ် မင်းလည်း တစ်ခွက်လောက်ချသွားဦး"

တက်ထွန်းက လက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ အရက်ခွက်ကို ငညွှက်အရှေ့ချ ပေးလိုက်တယ်။ ငညွှက်ကလည်း တက်ထွန်းချပေးတဲ့ခွက်ကို ကောက်ကိုင် ကာ တစ်ရှိန်ထိုးမော့ချလိုက်ပြီး

"အားစ် ရင်ဘတ်ထဲကို မီးစတစ်စကျသွားသလိုပါလား ဒီအရက်က င ကြွက်ချက်တဲ့ အရက်မှ ဟုတ်ရဲ့လား"

" အေး မင်းပြောသလို ငါလည်းအစကထင်တာ ဒီကောင်ရဲ့လက်ရာ အတော်တိုးတက်လာခဲ့တယ် ငါတို့မှာ အရက်ကောင်းကောင်း ချက်တတ်တဲ့

သူလဲရှိနေပြီဆိုတော့ မြည်းမယ့်အရာတွေပဲ ကျန်တော့တယ်"

တက်ထွန်းနဲ့ညွှတ်က စကားပြောလိုက် သောက်လိုက်နဲ့နေခဲ့တာ ည အတော်နက်သွားခဲ့တယ်။

"ဆရာတက်ထွန်း ဆရာတက်ထွန်း"

တဲအပြင်ဘက်ကနေ အသံအုပ်အုပ်နဲ့ လှမ်းခေါ်တဲ့အသံကြောင့် အိပ်ပျော် ခါနီးဖြစ်နေတဲ့ တက်ထွန်းနိုးလာခဲ့ပြီး

"ဘယ်သူလဲ ငါ့ကိုခေါ်နေတာ"

"ကျွန်တော်ပါ အောင်ဘပါ"

"အေး ဝင်လာခဲ့ ငါတောင် အခုပဲအိပ်မလို့ ဘာအရေးထူးလို့လဲ"

တက်ထွန်းက အိပ်ရာဘေးမှာထောင်ထားတဲ့ ချက်အရက်ပုလင်းထဲက လက်ကျန်အရက်ကို ဖြတ်လိုက်ပြီး မီးအိမ်ကို အလင်းမြှင့်လိုက်တယ်။

"ဆရာတက်ထွန်း ကျုပ်တို့ နေရာပြောင်းမှဖြစ်တော့မယ်"

"ဘာနေရာလဲကွ မင်းဟာက အစမရှိအဆုံးမရှိ"

"ကျွန်တော်တို့ ငကြွက်တဲအနောက်မှာ အမဲပေါ်နေတာ ရွာကလူတွေရိပ်မိ နေကြတယ် မနေ့က ငကြွက်ဆီမှာ အရက်လာဝယ်တဲ့ ကာလသားတစ် ယောက် အပေါ့သွားချင်လို့ တဲအနောက်ဘက်သွားရာကနေ ကျွန်တော်တို့ ဖျက်ထားတဲ့ အမဲရိုးတွေကိုတွေ့သွားခဲ့တယ် ပြောတယ်"

"မင်းပြောပုံအရဆိုရင် ငါတို့နေရာပြောင်းသင့်နေပြီ ဒီနေရာက ငကြွက်ရဲ့ စီးပွားရေးကိုလည်း ထိခိုက်နိုင်တယ် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့နေရာတစ်ခုကို မင်း ရှာထား မနက်ဖြန် ငါတို့လူတွေအားလုံးကို ခေါ်ပြီးဆွေးနွေးကြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ ဒါဆို ကျွန်တော်ပြန်လိုက်ဦးမယ်"

အောင်ဘက တက်ထွန်းကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ငကြွက်ရဲ့တဲထဲကနေ ပြန်ထွက်

သွားခဲ့တယ်။ နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်မှာတော့ ငကြွက်က ဆိုင်ကို အစောကြီး ပိတ်ချလိုက်တယ်။ အထဲမှာတော့ တက်ထွန်း၊ ငကြွက်၊ အောင်ဘနဲ့ ငညွှက်တို့က ချက်အရက်လေးလုံးကို အလယ်ချပြီး တစ်ခုခုကို စဉ်းစားနေကြတယ်။

ခဏနေတော့ ငညွှက်က

ညွှက်။ "ဆရာ ကျုပ်မှာ အကြံတစ်ခုတော့ရှိတယ် ဒါပေမဲ့"

တက်။ "ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ ပြောလေကွာ"

ညွှက်။ "ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ မခင်လှပိုင်တဲ့ခြံတစ်ခြံရှိတယ် အရင်က သူ့ခြံမှာကြက်တွေ ဝက်တွေ အများကြီးမွေးခဲ့ဖူးတယ်"

အောင်။ "ဟေ့ကောင် ငညွှက် မင်းပြောတဲ့ခြံက သရဲခြောက်တဲ့ခြံမဟုတ်လား ဖြစ်ပါ့မလားကွာ အားလုံးဒုက္ခရောက်ကုန်ဦးမယ်"

ညွှက်။ "အေး အဲဒါကြောင့် ငါဆက်မပြောတော့တာပေါ့ ငါကဖြစ်နိုင်တာကိုပြောပြတာ"

ငညွှက်နဲ့အောင်ဘစကားကြောင့် တက်ထွန်းခါးကြားထဲက ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ကာ မြေကြီးပေါ် စိုက်ချလိုက်ပြီး

"ထို့ မင်းတို့က မိန်းမတွေကျနေတာပဲ သရဲခြောက်တော့ကော ဘာဖြစ်လဲ မင်းတို့သိထားဖို့က သရဲဆိုတာ ကြောက်တဲ့သူတွေကိုပဲခြောက်တာ ငညွှက် မင်းပြောတဲ့ခြံက ငါတို့အတွက်လုံခြုံတာ သေချာရဲ့လား"

ညွှက်။ "သေချာတာပေါ့ဆရာ အဲဒီခြံက သရဲခြောက်တယ်ဆိုပြီး ဘယ်သူမှ အနားမလာရဲကြဘူး ခြံပိုင်ရှင်သေသွားတာတောင် ဘယ်သူမှ မဝယ်ရဲကြတာကိုပဲကြည့်"

တက်။ "ကြိုက်ပြီဟေ့ ဒီနေ့ကစပြီး ငါတို့ရဲ့စားကျက်ကို ငညွှက်ပြောတဲ့ခြံ

ထဲကို ပြောင်းမယ် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေကို အောင်ဘနဲ့ငညှက်က
မသိမသာလေး သယ်သွားကြ ငကြွက်က ဆိုင်ကို ဟန်မပျက်ပြန်ဖို့ထား ပွဲ
ရှိတဲ့နေ့တွေဆိုရင် မင်းကိုလာခေါ်မယ်"

ကြွက်။"ကျုပ်ကရပါတယ် ဆရာသမားတို့ အဆင်ပြေအောင်သာလုပ်ကြ
ပွဲရှိတယ်ဆိုရင် အရက်ကို ကျုပ်အမြဲတမ်း ဒကာခံပါ့မယ်"
